

Medlem for Københavns 7de Valgkrets. Jeg skal dertil blot føje to ganske korte Bemærkninger. For saa vidt han blandt andet nævnte § 63 som et Eksempel paa, at man skulde have stillet sig ensidigt paa Reberiernes Standpunkt, navnlig ogsaa lige over for Skipperen, er det jo saa, som det blev udtalt af den meget ærede Minister, at det Udtryk, der er brugt, at Skipperen skal have en passende Godtgørelse, ingenlunde udelukker, at han kan faa mere. Jeg vil i den Henseende henvise til Motiverne, hvor der særlig med Hensyn til dette Punkt gøres den Bemærkning — rigtig nok i Parantes — at man gaar ud fra, at ringere end Skipperlønningen vil der ikke let kunne være Tale om at bestemme Godtgørelsen. Meningen er naturligvis, at den Godtgørelse, Skipperen skal have, maa bestemmes efter de tilstedeværende Omstændigheder. De særlige Regler kunne føre til, at han maa og skal have mere end Hyren. Derfor kunde man ikke nøjes med at sige: Han skal oppebære sin Hyre. Jeg erkender, at §§ 114 og 135 ere Paragraffer, hvor man kan have forskellig Opfattelse. Foreløbig vil jeg nu imidlertid tillade mig at sætte et lille Spørgsmaalstegn ved, hvad det ærede Medlem udtalte om den bestaaende Ret. Jeg tror ikke just, man har bestemte Regler paa dette Omraade. For saa vidt han derimod sigtede til, hvad der maa siges at være den nu almindelig gældende Praksis og Sædvane, vil jeg ikke modsiges ham. Men hvad i øvrigt det ærede Medlems Bemærkninger til §§ 114 og 135 angaar, vil jeg saa meget mere villig erkende, at der er noget i, hvad det ærede Medlem bemærkede, som disse Paragraffer høre til dem, der have været Genstand for gentagne Overvejelser og for gentagne Forandringer og Ændringer, saaledes at jeg tør paafaa, at alt, hvad der kan siges pro et contra i den Sag, har virkelig været fremme og er blevet gjort til Genstand for Overvejelse. Jeg skal ikke forbyde mig i Enkelthederne her, men jeg vil kun sige dette, at naar vi komme til at overveje den Sag ganske rolig, vil det ærede Medlem vistnok erkende, at Sagen ogsaa kan ses fra en anden Side end den, hvorfra han nu nærmest er tilbøjelig til at se den i Øjeblikket. Kun den Bemærkning vil jeg gøre, at for saa vidt en enkelt Udtalelse fra hans Side kunde tyde paa, at under denne Paragraf ogsaa indbefattedes Styfgodsbefragtingen, er det ikke Forholdet, da Befragteren efter § 114 lige saa vel som efter § 135 kun er Befragteren for Skibet eller en vis Del af Skibet. Hvad Styfgodsbefragterne angaar, er der særegne Regler for dem.

Jeg paastømmer meget den Velvillie, hvormed det ærede Medlem for Bræsts Amts 6te Valgkrets (Vossen) udtalte sig om Sagen. Jeg tvivler heller ikke paa, at det skal lykkes at komme til Forstaelse af de forskellige Punkter, hvorom han gjorde Henstilling. Hvad § 1 angaar, hvorom ogsaa et andet Medlem, det ærede Medlem for Vejle Amts 6te Valgkrets (C. Sørensen), udtalte sig, skal jeg erindre om, at den Ordning, der er foreskrevet i denne Paragraf, ikke er noget nyt. Det er kun den nugældende danske Ret, som man har haft i en lang, lang Arrække, og Spørgsmaalet er altsaa ikke, hvorvidt man vil billige noget nyt, som Lovforslaget indfører, men Spørgsmaalet er, om der er tilstrækkelig Grund til at forlade den Hovedregel for den danske Søfart, at danske Skibe skulle ejes udelukkende af danske Borgere. Det, der er Spørgsmaalet, er, om der er Grund til at forandre den nugældende Regel. Den svenske S Lov har paa dette Punkt ingenlunde forandret den ældre svenske Regel, thi det var i Forvejen svensk Ret, at Skibe kunde fare under svensk Flag, naar blot to Tredjedele af dem ejes af svenske Undersaatter. Situationen er jo den, at for de tre Lande, Sverige, Norge og Danmark er man, hvad dette Spørgsmaal angaar, bleven staaende ved den gældende Ret i de forskellige Lande. Det er blevet anført til Fordel for den svenske Regel, at man derved kunde indbringe mere Kapital i dansk Søfart. Men som det blev bemærket blandt andet af det ærede Medlem for Vejle Amts 6te Valgkrets, er der andre Veje, ad hvilke dette kan naas, nemlig gennem Dannelsen af Aktieselskaber. Men Sagen er den, at der her ikke er Tale om, at der kan opstaa diplomatisk Vanfæligheder deraf, at det kan oplyses, at en Udlandning har en Aktie i et dansk Skib, thi Aktiejerne ere jo altid anonyme, saa at man umuligt kan holde Kontrol med dem. Ingen kan tage Forargelse af, at en Udlandning kober en Aktie, som ikke lyder paa Navn, i et dansk Skib, men derimod kan det ikke beskrives, at der kan opstaa diplomatisk Forviklinger i Krigstilfælde, naar man vil lade betydelig fremmed Formue sejle under dansk Flag. Nu siges der, at det gælder kun for Krigstilfælde, men at Loven væsentlig bør være skreven for Fredstilfælde, men hertil vil jeg tillade mig at bemærke, at Reglerne med Hensyn til dansk Flag jo hovedsagelig netop have Krigstilfælde for Øje, og derfor gaar det ikke an at opstille en Regel, som skal gælde i Fredstid, og en, som skal gælde i Krigstid. Reglen maa være den samme i begge Tilfælde, og der maa ved Reglens